

Brusel 12. října 2018
(OR. en)

12688/18

**Interinstitucionální spis:
2018/0066(COD)**

**CODEC 1575
CODIF 24
VISA 249
PE 117**

INFORMATIVNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (kodifikované znění) – výsledek prvního čtení v Evropském parlamentu (Štrasburk 1. až 4. října 2018)

I. ÚVOD

Zpravodajka Lidia Joanna GERINGER DE OEDENBERGOVÁ (S&D, PL) předložila zprávu jménem Výboru pro právní záležitosti. V podobě dodatku k této zprávě byla plenárnímu zasedání předložena jedna změna.

V souladu s ustanoveními článku 294 SFEU a se společným prohlášením o praktických opatřeních pro postup spolurozhodování¹ se uskutečnila řada neformálních kontaktů mezi Radou, Evropským parlamentem a Komisí za účelem dosažení dohody v této záležitosti v prvním čtení, aby nebylo nutné druhé čtení a dohodovací řízení.

¹ Úř. věst. C 145, 30.6.2007, s. 5

II. HLASOVÁNÍ

Plenární zasedání přijalo uvedený dodatek ke zprávě při hlasování dne 2. října 2018 v jediném hlasování.

Přijaté znění a legislativní usnesení představují postoj Evropského parlamentu v prvním čtení². Odráží dohodu dosaženou během výše uvedených neformálních kontaktů.

Rada by proto měla být s to postoj Parlamentu schválit.

Daný akt by poté byl přijat ve znění, které odpovídá postoji Parlamentu.

² Přijaté znění a legislativní usnesení Evropského parlamentu jsou uvedeny v příloze.

Seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni *I**

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. října 2018 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (kodifikované znění) (COM(2018)0139 – C8-0116/2018 – 2018/0066(COD))

(Řádný legislativní postup – kodifikace)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (COM(2018)0139),
 - s ohledem na čl. 294 odst. 2 a čl. 77 odst. 2 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C8-0116/2018),
 - s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 20. prosince 1994 - zrychlená pracovní metoda pro úřední kodifikaci právních předpisů¹,
 - s ohledem na články 103 a 59 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti (A8-0290/2018),
- A. vzhledem k tomu, že poradní skupina složená z právních služeb Evropského parlamentu, Rady a Komise došla jednomyslně k závěru, že návrh je prostou kodifikací stávajících znění bez jakékoli změny jejich věcného obsahu;
1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;
 2. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě a Komisi, jakož i vnitrostátním parlamentům.

¹ Úř. věst. C 102, 4.4.1996, s. 2.

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 2. října 2018 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/..., kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (kodifikované znění)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem¹,

¹ Postoj Evropského parlamentu přijatý dne 2. října 2018.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 539/2001¹ bylo několikrát podstatně změněno². V zájmu přehlednosti a srozumitelnosti by uvedené nařízení mělo být kodifikováno.
- (2) Toto nařízení stanoví plnou harmonizaci, pokud jde o třetí země, jejichž státní příslušníci podléhají povinnosti mít při překračování vnějších hranic členských států vízum (dále jen „vízová povinnost“), a třetí země, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni.
- (3) Určování třetích zemí, jejichž státní příslušníci podléhají vízové povinnosti nebo jsou od této povinnosti osvobozeni, by mělo být prováděno na základě uvážení hodnocení případ od případu na základě různých kritérií. Toto hodnocení by se mělo provádět pravidelně a mohlo by vést k legislativním návrhům na změnu přílohy I tohoto nařízení, která stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic členských států vízum, a přílohy II tohoto nařízení, která stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od vízové povinnosti osvobozeni při překračování vnějších hranic členských států pro pobyty, jejichž celková délka nepřekročí 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů, a to bez ohledu na možnost učinit za určitých okolností změny příloh týkající se konkrétní země, například v důsledku procesu uvolnění vízového režimu nebo jako konečný důsledek dočasného pozastavení osvobození od vízové povinnosti.

¹ Nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1).

² Viz příloha III.

- (4) Složení seznamů třetích zemí uvedených v přílohách I a II by mělo být, a zůstat, v souladu s kritérii stanovenými v tomto nařízení. Odkazy na třetí země, u nichž došlo s ohledem na uvedená kritéria ke změně situace, by měly být přesunuty z jedné přílohy do druhé.
- (5) Vývoj mezinárodního práva a s tím související změny postavení nebo názvu některých států či subjektů by se měly odrazit v přílohách I a II.
- (6) Jelikož Dohoda o Evropském hospodářském prostoru¹ osvobozuje státní příslušníky Islandu, Lichtenštejnska a Norska od vízové povinnosti, neměly by tyto země být zahrnuty do seznamu v příloze II.
- (7) Vzhledem k tomu, že Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob² stanoví pro státní příslušníky Švýcarska a členských států volný pohyb bez víz, nemělo by Švýcarsko být zahrnuto do seznamu v příloze II.

¹ Úř. věst. L 1, 3.1.1994, s. 3.

² Úř. věst. L 114, 30.4.2002, s. 6.

- (8) Aniž jsou dotčeny závazky vyplývající z mezinárodních dohod podepsaných členskými státy, a zejména Evropské dohody o zrušení vízové povinnosti pro uprchlíky Rady Evropy, podepsané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959, měla by se rozhodnutí o vízové povinnosti nebo osvobození od vízové povinnosti, pokud jde o osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti, řídit podle třetí země, ve které tyto osoby pobývají a která vydala jejich cestovní doklady. Nicméně vzhledem k rozdílům ve vnitrostátním právu vztahujícím se na osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti by členské státy měly mít možnost rozhodnout, zda by tyto skupiny osob měly být osvobozeny od vízové povinnosti, pokud třetí země, ve které tyto osoby pobývají a která vydala jejich cestovní doklady, je třetí zemí, jejíž státní příslušníci jsou od vízové povinnosti osvobozeni.
- (9) Na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006¹, by mělo být stanoveno osvobození od vízové povinnosti pro držitele povolení pro malý pohraniční styk.
- (10) Členské státy by měly mít možnost osvobodit od vízové povinnosti držitele určitých pasů jiných než běžných cestovních pasů.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států a mění Schengenská úmluva (Úř. věst. L 405, 30.12.2006, s. 1).

- (11) Ve zvláštních případech, kdy je odůvodněn zvláštní vízový režim, by členské státy měly mít možnost osvobodit určité skupiny osob od vízové povinnosti nebo jim tuto povinnost uložit v souladu s mezinárodním veřejným právem nebo obyčejem.
- (12) Členské státy by měly mít možnost osvobodit od vízové povinnosti osoby s přiznaným postavením uprchlíka a všechny osoby bez státní příslušnosti bez ohledu na to, zda se na tyto osoby vztahuje Úmluva OSN o právním postavení osob bez státní příslušnosti ze dne 28. září 1954, jakož i žáky účastníci se školních zájezdů, pokud osoby těchto kategorií pobývají v některé ze třetích zemí uvedených na seznamu třetích zemí v příloze II tohoto nařízení.
- (13) Úprava osvobození od vízové povinnosti by měla plně odrážet skutečnou praxi. Některé členské státy od vízové povinnosti osvobozují státní příslušníky třetích zemí uvedených na seznamu třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od vízové povinnosti osvobozeni při překračování vnějších hranic členských států, a kteří jsou příslušníky ozbrojených sil cestujícími v rámci Organizace Severoatlantické smlouvy (NATO) nebo programu Partnerství pro mír. Tyto výjimky, které se opírají se o mezinárodní závazky, jež nespadají do práva Unie, by měly být z důvodu právní jistoty uvedeny v tomto nařízení.

- (14) Unie by měla ve svých vztazích se třetími zeměmi aktivně usilovat o úplnou vzájemnost v oblasti vízového styku, a přispět tak k větší důvěryhodnosti a soudržnosti vnější politiky Unie.
- (15) Pro případ, že se některá z třetích zemí uvedených na seznamu v příloze II rozhodne zavést pro státní příslušníky jednoho nebo více členských států vízovou povinnost, by měl být stanoven mechanismus Unie , který by umožnil uplatnit zásadu vzájemnosti. Uvedený mechanismus by měl být navíc upraven tak, aby Unie mohla přijmout opatření jako projev solidarity, pokud taková třetí země uplatňuje vůči státním příslušníkům alespoň jednoho členského státu vízovou povinnost.
- (16) Poté, co Komise obdrží od členského státu oznámení, že třetí země uvedená na seznamu v příloze II uplatňuje vůči jeho státním příslušníkům vízovou povinnost, by všechny členské státy měly společně reagovat, a tím dát odpověď Unie na situaci, která se dotýká Unie jako celku a vystavuje její občany odlišnému zacházení.

- (17) Za účelem zajištění náležitého zapojení Evropského parlamentu a Rady do druhé fáze uplatňování mechanismu vzájemnosti a vzhledem k obzvláště citlivé politické povaze pozastavení osvobození od vízové povinnosti pro všechny státní příslušníky třetí země uvedené na seznamu v příloze II a k horizontálním důsledkům tohoto pozastavení pro členské státy, pro země přidružené k Schengenu i pro Unii samotnou, zejména pro jejich vnější vztahy a pro celkové fungování schengenského prostoru, by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), pokud jde o určité prvky mechanismu vzájemnosti. Svěření takové pravomoci Komisi zohledňuje potřebu politických jednání o vízové politice Unie v schengenském prostoru. Je také odrazem potřeby zajistit dostatečnou transparentnost a právní jistotu při uplatňování mechanismu vzájemnosti na všechny státní příslušníky dotyčné třetí země, zejména prostřednictvím odpovídající dočasné změny přílohy II tohoto nařízení. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů¹. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají systematicky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

¹ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (18) Toto nařízení by mělo stanovit mechanismus, který v mimořádné situaci, kdy je naléhavě nutné reagovat a vyřešit obtíže, jimž čelí alespoň jeden členský stát, umožní dočasně pozastavit osvobození od vízové povinnosti pro třetí zemi uvedenou na seznamu v příloze II (dále jen „mechanismus pozastavení“), s přihlédnutím k celkovému dopadu této mimořádné situace na Unii jako celek.
- (19) Za účelem zajištění účinného uplatňování mechanismu pozastavení a určitých ustanovení mechanismu vzájemnosti, a zejména s cílem umožnit přiměřené zohlednění všech příslušných faktorů a možných důsledků uplatňování těchto mechanismů by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o určování kategorií státních příslušníků dotyčné třetí země, kteří by měli podléhat dočasnému pozastavení osvobození od vízové povinnosti v rámci mechanismu vzájemnosti, a odpovídající doby trvání tohoto pozastavení, jakož i pokud jde o mechanismus pozastavení. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011¹. Tyto prováděcí akty by měly být přijímány přezkumným postupem.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady mechanismu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (20) Je nezbytné předejít a zamezit veškerému zneužití v důsledku osvobození od vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty státních příslušníků třetí země v případech, kdy představují hrozbu pro veřejný pořádek a vnitřní bezpečnost dotčeného členského státu.
- (21) Mechanismus pozastavení by měl členským státům umožnit oznamování okolností vedoucích k možnému pozastavení a Komisi by měl umožnit spuštění tohoto mechanismu z vlastního podnětu.
- (22) Konkrétně by mělo být využívání mechanismu pozastavení usnadněno prostřednictvím krátkých referenčních období a lhůt, aby byl umožněn rychlý postup, a možné důvody pro pozastavení by měly zahrnovat snížení míry spolupráce v oblasti zpětného přebírání osob a podstatný nárůst rizik pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost členských států. Uvedené snížení míry spolupráce by se mělo projevit zejména v podstatném nárůstu míry zamítnutých žádostí o zpětné převzetí, včetně žádostí týkajících se státních příslušníků třetích zemí, kteří přešli přes dotyčnou třetí zemi, je-li taková povinnost zpětného převzetí stanovena v dohodě o zpětném přebírání osob uzavřené mezi Unií nebo členským státem a uvedenou třetí zemí. Komise by rovněž měla mít možnost mechanismus pozastavení spustit v případě, že třetí země při zpětném přebírání osob nespolupracuje, zejména v případě, kdy mezi dotyčnou třetí zemí a Unií byla uzavřena dohoda o zpětném přebírání osob.

- (23) Pro účely mechanismu pozastavení se podstatným nárůstem rozumí nárůst o více než 50 %. Mohl by se jím však rozumět i nárůst nižší, pokud to Komise v konkrétním případě oznámeném dotčenému členskému státu uznala za vhodné.
- (24) Pro účely mechanismu pozastavení se nízkou mírou uznávání rozumí míra uznávání žádostí o azyl ve výši přibližně 3 nebo 4 %. Mohla by se jí však rozumět i vyšší míra uznávání, pokud to Komise v konkrétním případě oznámeném dotčenému členskému státu uznala za vhodné.
- (25) Je nezbytné předejít a zamezit veškerému zneužití osvobození od vízové povinnosti v případech, kdy vede ke zvýšení migračního tlaku, například v důsledku nárůstu nepodložených žádostí o azyl, a rovněž kdy vede k nepodloženým žádostem o povolení k pobytu.
- (26) Aby bylo zajištěno, že jsou i nadále plněny zvláštní požadavky, jež byly použity pro posouzení vhodnosti osvobození od vízové povinnosti, uděleného na základě úspěšného uzavření dialogu o uvolnění vízového režimu, měla by Komise situaci v dotčených třetích zemích sledovat. Komise by měla věnovat zvláštní pozornost situaci v oblasti lidských práv v dotčených třetích zemích.

- (27) Komise by měla pravidelně a nejméně jednou ročně podávat zprávy Evropskému parlamentu a Radě během období sedmi let po vstupu uvolnění vízového režimu pro konkrétní třetí zemi v platnost, a poté kdykoli to Komise považuje za nezbytné, či pokud o to požádá Evropský parlament nebo Rada.
- (28) Komise by měla před přijetím rozhodnutí o dočasném pozastavení osvobození státních příslušníků určité třetí země od vízové povinnosti zohlednit situaci v oblasti lidských práv v příslušné třetí zemi a možné důsledky, které by na tuto situaci pozastavení osvobození od vízové povinnosti mělo.
- (29) Pozastavení osvobození od vízové povinnosti prostřednictvím prováděcího aktu by se mělo vztahovat na určité kategorie státních příslušníků dotyčné třetí země, a to odkazem na příslušné druhy cestovních dokladů a případně na další kritéria, jako jsou osoby cestující poprvé na území členských států. Prováděcí akt by měl stanovit kategorie státních příslušníků, na které by se pozastavení mělo vztahovat, s přihlédnutím ke zvláštním okolnostem oznámeným jedním nebo několika členskými státy či zjištěným Komisí a k zásadě proporcionality.

- (30) Za účelem zajištění náležitého zapojení Evropského parlamentu a Rady do uplatňování mechanismu pozastavení, vzhledem k politicky citlivé povaze pozastavení osvobození od vízové povinnosti pro všechny státní příslušníky třetí země uvedené na seznamu v příloze II tohoto nařízení a k horizontálním důsledkům tohoto pozastavení pro členské státy i pro Unii samotnou, zejména pro jejich vnější vztahy a pro celkové fungování schengenského prostoru, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o dočasné pozastavení osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky dotčených třetích zemí. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (31) Aby bylo zajištěno, že vízový režim je spravován otevřeně a že dotyčné osoby jsou informovány, měly by členské státy sdělit Komisi a ostatním členským státům opatření, která přijmou na základě tohoto nařízení. Ze stejných důvodů by tyto informace měly být také zveřejněny v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (32) Podmínkami pro vstup na území členských států nebo pro udělení víza by neměla být dotčena pravidla, kterými se řídí uznávání platnosti cestovních dokladů.

- (33) V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii je pro zajištění řádného uplatňování společné politiky víz nezbytné a vhodné přijmout nařízení, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni.
- (34) Tímto nařízením by nemělo být dotčeno uplatňování mezinárodních dohod uzavřených Evropským společenstvím před vstupem nařízení (ES) č. 539/2001 v platnost, v důsledku nichž je nezbytné odchýlit se od společné politiky víz, přičemž by měla být zohledněna judikatura Soudního dvora Evropské unie.
- (35) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES².

¹ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

² Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

- (36) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech B a C rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES².
- (37) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*³, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech B a C rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU⁴.

¹ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

² Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

³ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁴ Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

- (38) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES¹, Spojené království se tedy nepodílí na přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (39) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES², Irsko se tedy nepodílí na přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

¹ Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

² Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

Článek 1

Toto nařízení stanoví třetí země, jejichž státní příslušníci podléhají vízové povinnosti nebo jsou od této povinnosti osvobozeni, na základě hodnocení provedeného případ od případu a zaměřeného na různá kritéria týkající se mimo jiné nedovoleného přistěhovalectví, veřejného pořádku a bezpečnosti, hospodářských přínosů, především z hlediska cestovního ruchu a zahraničního obchodu, a vnějších vztahů Unie s dotčenými třetími zeměmi, včetně zejména zvážení otázky lidských práv a základních svobod, jakož i důsledků regionální soudržnosti a vzájemnosti.

Článek 2

Pro účely tohoto nařízení se „vízem“ rozumí vízum ve smyslu v čl. 2 bodu 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009¹.

Článek 3

1. Státní příslušníci třetích zemí uvedených na seznamu v příloze I jsou povinni mít při překračování vnějších hranic členských států vízum.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

2. Aniž jsou dotčeny závazky vyplývající z Evropské dohody o zrušení víz pro uprchlíky Rady Evropy, podepsané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959, musí mít osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti při překračování vnějších hranic členských států vízum, pokud třetí země, ve které pobývají a která jim jejich cestovní doklad vydala, patří mezi země uvedené na seznamu v příloze I tohoto nařízení.

Článek 4

1. Státní příslušníci třetích zemí uvedených na seznamu v příloze II jsou osvobozeni od vízové povinnosti stanovené v čl. 3 odst. 1 pro pobyty, jejichž celková délka nepřekročí 90 dnů během jakéhokoli období 180 dnů.
2. Od vízové povinnosti jsou dále osvobozeny tyto osoby:
 - a) státní příslušníci třetích zemí uvedených na seznamu v příloze I tohoto nařízení, kteří jsou držiteli povolení pro malý pohraniční styk vydaného členskými státy na základě nařízení (ES) č. 1931/2006, vykonávají-li tito držitelé své právo v rámci režimu malého pohraničního styku;

- b) žáci, kteří jsou státními příslušníky třetí země uvedené na seznamu v příloze I tohoto nařízení, kteří pobývají v některém členském státě uplatňujícím rozhodnutí Rady 94/795/SVV¹ a kteří cestují v rámci školního zájezdu jako členové skupiny žáků v doprovodu učitele dotyčné školy;
- c) osoby s přiznaným postavením uprchlíka, osoby bez státní příslušnosti a jiné osoby, které nemají státní příslušnost žádné země, a které pobývají v některém členském státě a jsou držiteli cestovního dokladu vydaného tímto členským státem.

Článek 5

Státní příslušníci nových třetích zemí, které dříve byly součástí třetích zemí uvedených na seznamech v přílohách I a II, samostatně podléhají článkům 3 a 4, dokud Rada nerozhodne jinak postupem stanoveným v příslušných ustanoveních Smlouvy o fungování EU.

¹ Rozhodnutí Rady 94/795/SVV ze dne 30. listopadu 1994 o společné akci přijaté Radou na základě čl. K.3 odst. 2 písm. b) Smlouvy o Evropské unii týkající se možnosti cestování žáků ze třetích zemí s bydlištěm v některém členském státě (Úř. věst. L 327, 19.12.1994, s. 1).

Článek 6

1. Členský stát může stanovit výjimky z vízové povinnosti stanovené v článku 3 nebo z osvobození od vízové povinnosti stanoveného v článku 4, pokud jde o:
 - a) držitele diplomatických pasů, služebních/úředních pasů nebo zvláštních pasů;
 - b) členy civilních leteckých a námořních posádek při plnění jejich pracovních povinností;
 - c) členy civilních námořních posádek, kteří vystupují na břeh a jsou držiteli průkazu totožnosti námořníka vydaného v souladu s úmluvami Mezinárodní organizace práce č. 108 ze dne 13. května 1958 nebo č. 185 ze dne 19. června 2003 nebo v souladu s Úmluvou Mezinárodní námořní organizace o usnadnění mezinárodní námořní dopravy ze dne 9. dubna 1965;
 - d) posádky a členy nouzových nebo záchranných misí v případě pohromy nebo nehody;
 - e) členy civilních posádek lodí plavících se v mezinárodních vnitrozemských vodách;
 - f) držitele cestovních dokladů vydaných mezinárodními mezivládními organizacemi, jejichž členem je alespoň jeden členský stát, nebo jinými subjekty, které dotčené členské státy uznaly za subjekty mezinárodního práva, zaměstnancům těchto organizací nebo subjektů.

2. Členský stát může od vízové povinnosti stanovené v článku 3 osvobodit:

- a) žáka, který má státní příslušnost třetí země uvedené na seznamu v příloze I, který pobývá ve třetí zemi uvedené na seznamu v příloze II nebo ve Švýcarsku a Lichtenštejnsku a který cestuje v rámci školního zájezdu jako členové skupiny žáků v doprovodu učitele dotyčné školy;
- b) osoby s priznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti, pokud třetí země, ve které pobývají a která jim vydala jejich cestovní doklad, patří mezi třetí země uvedené v příloze II;
- c) příslušníky ozbrojených sil, kteří cestují v rámci NATO nebo programu Partnerství pro mír, a držitele dokladů o totožnosti a rozkazů k přesunu, jež jsou stanoveny Úmluvou mezi účastníky Severoatlantické smlouvy o statusu jejich ozbrojených sil ze dne 19. června 1951;
- d) aniž jsou dotčeny požadavky vyplývající z Evropské dohody o zrušení víz pro uprchlíky Rady Evropy, podepsané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959, osoby s priznaným postavením uprchlíka, osoby bez státní příslušnosti a jiné osoby, které nemají státní příslušnost žádné země, které pobývají ve Spojeném království nebo v Irsku a jsou držiteli cestovního dokladu vydaného Spojeným královstvím nebo Irskem a uznaného dotčeným členským státem.

3. Členský stát může učinit výjimky z osvobození od vízové povinnosti stanovené v článku 4, pokud jde o osoby, které vykonávají během svého pobytu výdělečnou činnost.

Článek 7

Uplatňuje-li třetí země uvedená na seznamu v příloze II vízovou povinnost na státní příslušníky alespoň jednoho členského státu, použijí se tato ustanovení:

- a) do 30 dnů od zavedení vízové povinnosti třetí zemí dotčený členský stát tuto skutečnost písemně oznámí Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Toto oznámení:

- i) uvede datum zavedení vízové povinnosti a druhy dotčených cestovních dokladů a víz;
- ii) obsahuje podrobné vysvětlení předběžných opatření, která dotčený členský stát přijal za účelem zajištění bezvízového styku s danou třetí zemí, a dále veškeré důležité informace.

Komise informaci o tomto oznámení bezodkladně zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*, včetně informace o datu zavedení vízové povinnosti a druzích dotčených cestovních dokladů a víz.

Pokud se třetí země rozhodne zrušit vízovou povinnost před uplynutím lhůty uvedené v prvním pododstavci tohoto písmene, uvedené oznámení se neučiní nebo se zruší a informace se nezveřejní;

- b) Komise neprodleně po dni zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce a po konzultaci s dotčeným členským státem podnikne kroky u orgánů dotčené třetí země, zejména v politické, hospodářské a obchodní oblasti, s cílem obnovit nebo zavést bezvízový styk a o těchto krocích bezodkladně informuje Evropský parlament a Radu;
- c) pokud do 90 dní ode dne zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce a přes veškeré kroky podniknuté v souladu s písmenem b) třetí země vízovou povinnost nezruší, může dotčený členský stát požádat Komisi, aby pozastavila osvobození od vízové povinnosti pro určité kategorie státních příslušníků této třetí země. Pokud členský stát tuto žádost podá, informuje o ní Evropský parlament a Radu;

- d) Komise při zvažování dalších kroků podle písmene e), f) nebo h) zohlední výsledek opatření přijatých dotčeným členským státem za účelem zajištění bezvízového styku s dotyčnou třetí zemí, kroky podniknuté v souladu s písmenem b) a dopad pozastavení osvobození od vízové povinnosti na vnější vztahy Unie a jejích členských států s danou třetí zemí;
- e) pokud dotyčná třetí země vízovou povinnost nezruší, Komise nejpozději do šesti měsíců ode dne zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce a poté v intervalech nepřekračujících šest měsíců v rámci celkového období, které nesmí překročit den, kdy akt v přenesené pravomoci uvedený v písmenu f) vstoupí v platnost nebo kdy je proti němu vyslovena námitka:

- i) přijme na žádost dotčeného členského státu nebo z vlastního podnětu prováděcí akt, kterým se dočasně pozastaví osvobození určitých kategorií státních příslušníků dotyčné třetí země od vízové povinnosti na dobu nejvýše šesti měsíců. Tento prováděcí akt stanoví do 90 dnů od svého vstupu v platnost den, od něhož pozastavení osvobození od vízové povinnosti nabude účinku, přičemž se zohlední zdroje, které mají k dispozici konzuláty členských států. Při přijímání následných prováděcích aktů může Komise dobu tohoto pozastavení prodloužit o další období nepřekračující šest měsíců a může upravit kategorie státních příslušníků dané třetí země, na něž se pozastavení osvobození od vízové povinnosti vztahuje.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2. Aniž je dotčeno uplatňování článku 6, jsou během doby trvání pozastavení všechny kategorie státních příslušníků třetí země uvedené v prováděcím aktu povinny mít při překračování vnějších hranic členských států vízum; nebo

- ii) předloží výboru uvedenému v čl. 11 odst. 1 zprávu obsahující posouzení situace a uvádějící důvody, proč se rozhodla nepozastavit osvobození od vízové povinnosti, a informuje o tom Evropský parlament a Radu.

Všechny významné faktory, jako jsou ty, které jsou uvedeny v písmenu d), se v uvedené zprávě zohlední. Evropský parlament a Rada mohou na základě této zprávy vést politickou diskusi;

- f) pokud do 24 měsíců ode dne zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce dotyčná třetí země vízovou povinnost nezruší, Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 10, kterým se dočasně pozastaví osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky uvedené třetí země na dobu 12 měsíců. Tento akt v přenesené pravomoci stanoví do 90 dnů od svého vstupu v platnost den, od něhož pozastavení osvobození od vízové povinnosti nabude účinku, přičemž se zohlední zdroje, které mají k dispozici konzuláty členských států, a pozměnění odpovídajícím způsobem přílohu II. Tato změna se provede tak, že se k názvu dané třetí země připojí poznámka pod čarou uvádějící, že osvobození od vízové povinnosti týkající se této třetí země je pozastaveno, a upřesňující dobu trvání tohoto pozastavení.

Dnem, kdy pozastavení osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky dotyčné třetí země nabude účinku, nebo kdy je vyslovena námitka proti aktu v přenesené pravomoci podle čl. 10 odst. 7, končí platnost jakéhokoliv prováděcího aktu přijatého podle písmene e) tohoto článku, který se této třetí země týká.

Pokud Komise předloží legislativní návrh v souladu s písmenem h), prodlužuje se doba pozastavení osvobození od vízové povinnosti uvedená v prvním pododstavci tohoto písmene o dalších šest měsíců. Poznámka pod čarou uvedená ve zmíněném pododstavci se odpovídajícím způsobem pozmění.

Aniž je dotčeno uplatňování článku 6, jsou během období tohoto pozastavení státní příslušníci třetí země, na niž se akt v přenesené pravomoci vztahuje, povinni mít při překračování vnějších hranic členských států vízum;

- g) jakékoli následné oznámení učiněné dalším členským státem podle písmene a), týkající se stejné třetí země během období uplatňování opatření přijatých podle písmene e) nebo f) s ohledem na tuto třetí zemi se zahrne do probíhajících postupů, aniž by byly prodlouženy lhůty nebo doby stanovené v uvedených písmenech;

- h) pokud dotyčná třetí země nezruší vízovou povinnost do šesti měsíců ode dne, kdy akt v přenesené pravomoci podle písmene f) vstoupil v platnost, může Komise předložit legislativní návrh na změnu tohoto nařízení za účelem přesunutí odkazu na danou třetí zemi z přílohy II do přílohy I;
- i) postupy podle písmen e), f) a h) není dotčeno právo Komise, aby kdykoliv předložila legislativní návrh na změnu tohoto nařízení za účelem přesunutí odkazu na danou třetí zemi z přílohy II do přílohy I;
- j) pokud daná třetí země vízovou povinnost zruší, dotčený členský stát tuto skutečnost okamžitě oznámí Evropskému parlamentu, Radě a Komisi. Toto oznámení Komise neprodleně zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Platnost jakéhokoliv prováděcího aktu nebo aktu v přenesené pravomoci přijatých podle písmene e) nebo f) a týkajících se dané třetí země končí sedm dní po zveřejnění podle prvního pododstavce tohoto písmene. Pokud daná třetí země zavedla vízovou povinnost pro státní příslušníky dvou nebo více členských států, končí platnost prováděcího aktu nebo aktu v přenesené pravomoci týkajících se této třetí země sedm dní po zveřejnění oznámení týkajícího se posledního členského státu, jehož státní příslušníci podléhali vízové povinnosti ze strany uvedené třetí země. Poznámka pod čarou uvedená v písm. f) prvním pododstavci se vymaže po skončení platnosti dotyčného aktu v přenesené pravomoci. Informace o tomto skončení platnosti Komise neprodleně zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Pokud daná třetí země vízovou povinnost zruší a dotčený členský stát tuto skutečnost neoznámí v souladu s prvním pododstavcem tohoto písmene, Komise z vlastního podnětu neprodleně přistoupí ke zveřejnění podle uvedeného pododstavce a použije se druhý pododstavec tohoto písmene.

Článek 8

1. Odchylně od článku 4 se osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky určité třetí země uvedené na seznamu v příloze II na základě relevantních a objektivních údajů v souladu s tímto článkem dočasně pozastaví.
2. Členský stát může učinit oznámení Komisi, pokud se během dvouměsíčního období potýká, ve srovnání se stejným obdobím předchozího roku či obdobím posledních dvou měsíců před zavedením osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky určité třetí země uvedené na seznamu v příloze II, s jednou či více z těchto okolností:
 - a) s podstatným nárůstem počtu státních příslušníků uvedené třetí země, jimž byl odepřen vstup nebo o nichž se zjistí, že na území členského státu pobývají neoprávněně;
 - b) s podstatným nárůstem počtu žádostí o azyl podaných státními příslušníky uvedené třetí země s nízkou mírou uznávání;

- c) se snížením míry spolupráce s uvedenou třetí zemí v oblasti zpětného přebírání osob, doloženým odpovídajícími údaji, zejména s podstatným nárůstem míry zamítnutých žádostí o zpětné převzetí podaných členským státem uvedené třetí zemi ohledně jejích státních příslušníků, nebo je-li taková povinnost stanovena v dohodě o zpětném přebírání osob uzavřené mezi Unií nebo uvedeným členským státem a uvedenou třetí zemí, ohledně státních příslušníků třetích zemí, kteří přešli přes danou třetí zemi;
- d) s nárůstem rizik nebo bezprostředním ohrožením veřejného pořádku nebo vnitřní bezpečnosti členských států, zejména s podstatným nárůstem závažných trestných činů spojených se státními příslušníky uvedené třetí země, doloženým objektivními, konkrétními a relevantními informacemi a údaji poskytnutými příslušnými orgány.

Oznámení uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce musí uvádět důvody, na nichž se zakládá, a zahrnovat příslušné údaje a statistiky, jakož i podrobné vysvětlení předběžných opatření, která dotýčný členský stát přijal k nápravě situace. Dotčený členský stát může ve svém oznámení uvést kategorie státních příslušníků dotýčné třetí země, na něž se má vztahovat prováděcí akt podle odst. 6 písm. a), a uveďte pro to podrobné důvody. Komise o tomto oznámení neprodleně uvědomí Evropský parlament a Radu.

3. Jestliže má Komise při zohlednění příslušných údajů, zpráv a statistik k dispozici konkrétní a spolehlivé informace o tom, že v jednom nebo více členských státech nastaly okolnosti uvedené v odst. 2 písm. a), b), c) nebo d), nebo o tom, že daná třetí země nespolupracuje při zpětném přebírání osob, zejména v případě, kdy mezi uvedenou třetí zemí a Unií byla uzavřena dohoda o zpětném přebírání osob, uvědomí Komise neprodleně Evropský parlament a Radu o své analýze a použije se odstavec 6 .

Pro účely prvního pododstavce, nedostatek spolupráce při zpětném přebírání osob může spočívat například v tom, že tato třetí země:

- zamítá žádosti o zpětné převzetí osob nebo je nevyřizuje včas;
- nevydává včas cestovní doklady pro účely návratu ve lhůtách stanovených v dohodě o zpětném přebírání osob nebo odmítá uznat evropské cestovní doklady vydané po uplynutí lhůt stanovených v dohodě o zpětném přebírání osob, nebo
- vypověděla dohodu o zpětném přebírání osob nebo přerušila její uplatňování.

4. Komise sleduje soustavné plnění zvláštních požadavků, které jsou založeny na článku 1 a byly použity k posouzení toho, zda je vhodné uvolnit vízový režim, třetí zemí, jejíž státní příslušníci byli na základě úspěšného uzavření dialogu o uvolnění vízového režimu mezi Unií a uvedenou třetí zemí osvobozeni od vízové povinnosti, pokud cestují na území členských států.

Kromě toho Komise pravidelně a nejméně jednou ročně podává zprávu Evropskému parlamentu a Radě během období sedmi let po vstupu uvolnění vízového režimu pro uvedenou třetí zemi v platnost, a poté jakmile to Komise považuje za nezbytné, či pokud o to požádá Evropský parlament nebo Rada. Zpráva se zaměří na třetí země, o nichž se Komise na základě konkrétních a spolehlivých informací domnívá, že již neplní určité požadavky.

Pokud ze zprávy Komise vyplýne, že ve vztahu k určité třetí zemi již není splněn jeden nebo více zvláštních požadavků, použije se odstavec 6.

5. Komise posoudí veškerá oznámení podle odstavce 2, přičemž zohlední:
- a) zda nastala některá z okolností uvedených v odstavci 2;
 - b) počet členských států zasažených některou z okolností uvedených v odstavci 2;
 - c) celkový dopad okolností uvedených v odstavci 2 na situaci v oblasti migrace v Unii, jak vyplývá z údajů poskytnutých členskými státy nebo z údajů, které má Komise k dispozici;
 - d) zprávy vypracované Evropskou pohraniční a pobřežní stráží, Evropským podpůrným úřadem pro otázky azylu či Agenturou Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) nebo jakýmkoli jiným orgánem, institucí či jiným subjektem Unie nebo mezinárodní organizací s pravomocí v otázkách, na které se vztahuje toto nařízení, jestliže to okolnosti konkrétního případu vyžadují;
 - e) informace, které dotčený členský stát případně poskytl ve svém oznámení v souvislosti s možnými opatřeními podle odst. 6 písm. a);

- f) celkovou otázku veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti v konzultaci s dotčeným členským státem.

O výsledcích svého posouzení uvědomí Komise Evropský parlament a Radu.

6. Pokud na základě analýzy uvedené v odstavci 3, zprávy uvedené v odstavci 4 nebo posouzení uvedeného v odstavci 5 a s ohledem na dopad, který by pozastavení osvobození od vízové povinnosti mělo na vnější vztahy Unie a jejích členských států s dotyčnou třetí zemí, a v úzké spolupráci s touto třetí zemí v zájmu nalezení alternativního dlouhodobého řešení Komise rozhodne, že je třeba přijmout opatření, nebo pokud prostá většina členských států oznámila Komisi existenci okolností uvedených v odst. 2 písm. a), b), c) či d), použijí se tato ustanovení:

- a) Komise přijme prováděcí akt, jímž se dočasně pozastaví osvobození státních příslušníků dotyčné třetí země od vízové povinnosti na dobu devíti měsíců. Pozastavení se bude vztahovat na určité kategorie státních příslušníků dotyčné třetí země vymezené odkazem na příslušné druhy cestovních dokladů a případně další kritéria. Při určování, na které kategorie se má pozastavení vztahovat, Komise na základě dostupných informací zahrne kategorie, jež jsou dostatečně široké, aby mohly v daných konkrétních případech účinně přispívat k nápravě okolností uvedených v odstavcích 2, 3 a 4, při dodržení zásady proporcionality. Komise přijme prováděcí akt ve lhůtě jednoho měsíce od:
- i) obdržení oznámení uvedeného v odstavci 2;
 - ii) okamžiku, kdy obdrží informace uvedené v odstavci 3;
 - iii) předložení zprávy uvedené v odstavci 4, nebo
 - iv) obdržení oznámení prosté většiny členských států o existenci okolností uvedených v odst. 2 písm. a), b), c) nebo d).

Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2. Stanoví se v něm den, ke kterému má pozastavení osvobození od vízové povinnosti nabýt účinku.

Během doby trvání pozastavení naváže Komise s dotyčnou třetí zemí posílený dialog za účelem nápravy dotyčných okolností.

- b) Pokud okolnosti uvedené v odstavcích 2, 3 a 4 tohoto článku přetrvávají, přijme Komise nejpozději dva měsíce před uplynutím devítiměsíční lhůty uvedené v písmenu a) tohoto odstavce akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 10, kterým se dočasně pozastaví uplatňování přílohy II na období osmnácti měsíců pro všechny státní příslušníky dotčené třetí země. Akt v přenesené pravomoci nabude účinku dnem uplynutí doby platnosti prováděcího aktu uvedeného v písmenu a) tohoto odstavce a změni odpovídajícím způsobem přílohu II. Tato změna se provede tak, že se k názvu dané třetí země připojí poznámka pod čarou uvádějící, že osvobození od vízové povinnosti týkající se této třetí země je pozastaveno, a upřesňující dobu trvání tohoto pozastavení.

Pokud Komise předloží legislativní návrh podle odstavce 7, prodlouží se doba trvání pozastavení osvobození od vízové povinnosti podle aktu v přenesené pravomoci o šest měsíců. Poznámka pod čarou se odpovídajícím způsobem pozmění.

Aniž je dotčeno uplatňování článku 6, jsou během doby trvání pozastavení státní příslušníci dotčené třetí země povinni mít při překračování vnějších hranic členských států vízum.

Členský stát, jenž v souladu s článkem 6 zavede nové výjimky z vízové povinnosti pro určitou kategorii státních příslušníků třetí země, které se týká akt, jímž se pozastavuje osvobození od vízové povinnosti, sdělí tato opatření v souladu s článkem 12.

7. Před koncem doby platnosti aktu v přenesené pravomoci přijatého podle odst. 6 písm. b) předloží Komise zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Ke zprávě může být připojen legislativní návrh na změnu tohoto nařízení za účelem přesunutí odkazu na dotčenou třetí zemi z přílohy II do přílohy I.

8. Jestliže Komise předložila legislativní návrh podle odstavce 7, může prodloužit platnost prováděcího aktu přijatého podle odst. 6 písm. a) tohoto článku nejvýše o dvanáct měsíců. Rozhodnutí o prodloužení platnosti prováděcího aktu se přijímá přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2.

Článek 9

1. Do 10. ledna 2018 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které posoudí účinnost mechanismu vzájemnosti stanoveného v článku 7, a v případě potřeby předloží legislativní návrh na změnu tohoto nařízení. Evropský parlament a Rada o tomto návrhu rozhodují řádným legislativním postupem.
2. Do 29. března 2021 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které posoudí účinnost mechanismu pozastavení stanoveného v článku 8, a v případě potřeby předloží legislativní návrh na změnu tohoto nařízení. Evropský parlament a Rada o tomto návrhu rozhodnou řádným legislativním postupem.

Článek 10

1. Právní moc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Právní moc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 7 písm. f) je svěřena Komisi na dobu pěti let od 9. ledna 2014. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Právní moc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 8 odst. 6 písm. b) je svěřena Komisi na dobu pěti let od 28. března 2017. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

4. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 7 písm. f) a v čl. 8 odst. 6 písm. b) kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
5. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
6. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
7. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 písm. f) vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě čtyř měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

8. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 8 odst. 6 písm. b) vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví.

Článek 11

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 12

1. Členské státy sdělí ostatním členským státům a Komisi opatření, která přijaly na základě článku 6 do pěti pracovních dnů od přijetí těchto opatření .
2. Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* pro informaci opatření sdělená na základě odstavce 1.

Článek 13

Tímto nařízením není dotčena pravomoc členských států v oblasti uznávání států a územních jednotek a cestovních pasů, cestovních dokladů a dokladů totožnosti vydávaných jejich orgány.

Článek 14

Nařízení (ES) č. 539/2001 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze IV.

Článek 15

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V ... dne

Za Evropský parlament

předseda

Za Radu

předseda nebo předsedkyně

PŘÍLOHA I

Seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou povinni mít při překračování vnějších hranic členských států vízum

1. STÁTY

Afghánistán

Arménie

Angola

Ázerbájdžán

Bangladéš

Burkina Faso

Bahrajn

Burundi

Benin

Bolívie

Bhútán

Botswana

Bělorusko

Belize

Konžská demokratická republika

Středoafriická republika

Kongo

Pobřeží slonoviny

Kamerun

Čína

Kuba

Kapverdy

Džibutsko
Dominikánská republika
Alžírsko
Ekvádor
Egypt
Eritrea
Etiopie
Fidži
Gabon
Ghana
Gambie
Guinea
Rovníková Guinea
Guinea-Bissau
Guayana
Haiti
Indonésie
Indie
Irák
Írán
Jamajka
Jordánsko
Keňa
Kyrgyzstán
Kambodža
Komory
Severní Korea

Kuvajt
Kazachstán
Laos
Libanon
Srí Lanka
Libérie
Lesotho
Libye
Maroko
Madagaskar
Mali
Myanmar/Barma
Mongolsko
Mauretánie
Maledivy
Malawi
Mosambik
Namibie
Niger
Nigérie
Nepál
Omán
Papua-Nová Guinea
Filipíny
Pákistán
Katar
Rusko

Rwanda
Saúdská Arábie
Súdán
Sierra Leone
Senegal
Somálsko
Surinam
Jižní Súdán
Svatý Tomáš a Princův ostrov
Sýrie
Svazijsko
Čad
Togo
Thajsko
Tádžikistán
Turkmenistán
Tunisko
Turecko
Tanzanie
Uganda
Uzbekistán
Vietnam
Jemen
Jižní Afrika
Zambie
Zimbabwe

2. ÚZEMNÍ A SAMOSPRÁVNÉ JEDNOTKY, KTERÉ NEJSOU UZNÁVÁNY JAKO STÁT NEJMÉNĚ JEDNÍM Z ČLENSKÝCH STÁTŮ

Kosovo, jak bylo vymezeno rezolucí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů č. 1244 ze dne 10. června 1999

Palestinská samospráva

PŘÍLOHA II

Seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od vízové povinnosti osvobozeni při překračování vnějších hranic členských států pro pobyty, jejichž celková délka nepřekročí 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů

1. STÁTY

Bývalá jugoslávská republika Makedonie¹

Andorra

Spojené arabské emiráty²

Antigua a Barbuda

Albánie³

Argentina

Austrálie

Bosna a Hercegovina⁴

Barbados

Brunej

Brazílie

Bahamy

Kanada

Chile

¹ Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele biometrických pasů.

² Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která má být uzavřena s Evropskou unií.

³ Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele biometrických pasů.

⁴ Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele biometrických pasů.

Kolumbie

Kostarika

Dominika¹

Mikronésie²

Grenada³

Gruzie⁴

Guatemala

Honduras

Izrael

Japonsko

Kiribati⁵

Svatý Kryštof a Nevis

Jižní Korea

Svatá Lucie⁶

Monako

Moldavsko¹

-
- ¹ Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která má být uzavřena s Evropskou unií.
- ² Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která má být uzavřena s Evropskou unií.
- ³ Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která má být uzavřena s Evropskou unií.
- ⁴ Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele biometrických pasů vydaných Gruzií v souladu se standardy Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO).
- ⁵ Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která má být uzavřena s Evropskou unií.
- ⁶ Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která má být uzavřena s Evropskou unií.

Černá Hora²

Marshallovy ostrovy³

Mauricius

Mexiko

Malajsie

Nikaragua

Nauru⁴

Nový Zéland

Panama

Peru⁵

Palau⁶

Paraguay

Srbsko (s výjimkou držitelů srbských pasů vydaných srbským Koordináčním ředitelstvím (srbsky: *Koordinaciona uprava*))⁷

Šalamounovy ostrovy

Seychely

-
- ¹ Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele biometrických pasů vydaných Moldavskem v souladu se standardy Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO).
- ² Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele biometrických pasů.
- ³ Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která má být uzavřena s Evropskou unií.
- ⁴ Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která má být uzavřena s Evropskou unií.
- ⁵ Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která má být uzavřena s Evropskou unií.
- ⁶ Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která má být uzavřena s Evropskou unií.
- ⁷ Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele biometrických pasů.

Singapur

San Marino

El Salvador

Východní Timor¹

Tonga²

Trinidad a Tobago

Tuvalu³

Ukrajina⁴

Spojené státy

Uruguay

Svatý stolec

Svatý Vincenc a Grenadiny⁵

Venezuela

Vanuatu⁶

Samoa

-
- ¹ Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která má být uzavřena s Evropskou unií.
- ² Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která má být uzavřena s Evropskou unií.
- ³ Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která má být uzavřena s Evropskou unií.
- ⁴ Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele biometrických pasů vydaných Ukrajinou v souladu se standardy Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO).
- ⁵ Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která má být uzavřena s Evropskou unií.
- ⁶ Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která má být uzavřena s Evropskou unií.

2. ZVLÁŠTNÍ SPRÁVNÍ JEDNOTKY ČÍNSKÉ LIDOVÉ REPUBLIKY

ZSJ Hongkong¹

ZSJ Macao²

3. BRITŠTÍ OBČANÉ, KTEŘÍ NEJSOU STÁTNÍMI PŘÍSLUŠNÍKY SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA VE SMYSLU PRÁVA UNIE

Britští státní příslušníci (v zámoří) (British Nationals (Overseas))

Občané britských zámořských území (British Overseas Territories Citizens)

Britští občané v zámoří (British Overseas Citizens)

Osoby pod britskou ochranou (British Protected Persons)

Poddaní britské koruny (British Subjects)

4. ÚZEMNÍ A SAMOSPRÁVNÉ JEDNOTKY, KTERÉ NEJSOU UZNÁVÁNY ZA STÁT NEJMÉNĚ JEDNÍM Z ČLENSKÝCH STÁTŮ

Tchaj-wan³

¹ Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele pasu „Hong Kong Special Administrative Region“.

² Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele pasu „Região Administrativa Especial de Macau“.

³ Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele tchajwanských pasů, které obsahují číslo průkazu totožnosti.

PŘÍLOHA III

Zrušené nařízení a seznam jeho následných změn

Nařízení Rady (ES) č. 539/2001

(Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1)

Nařízení Rady (ES) č. 2414/2001

(Úř. věst. L 327, 12.12.2001, s. 1)

Nařízení Rady (ES) č. 453/2003

(Úř. věst. L 69, 13.3.2003, s. 10)

Akt o přistoupení 2003,
příloha II bod 18 písm. B

Nařízení Rady (ES) č. 851/2005

(Úř. věst. L 141, 4.6.2005, s. 3)

Nařízení Rady (ES) č. 1791/2006

(Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 1)

Pouze čl. 1 odst. 1 jedenáctá odrážka,
pokud jde o nařízení (ES) č. 539/2001,
a bod 11 písm. B odst. 3 přílohy

Nařízení Rady (ES) č. 1932/2006

(Úř. věst. L 405, 30.12.2006, s. 23)

Nařízení Rady (ES) č. 1244/2009

(Úř. věst. L 336, 18.12.2009, s. 1)

Nařízení Evropského parlamentu
a Rady (EU) č. 1091/2010

(Úř. věst. L 329, 14.12.2010, s. 1)

Nařízení Evropského parlamentu
a Rady (EU) č. 1211/2010
(Úř. věst. L 339, 22.12.2010, s. 6)

Nařízení Rady (EU) č. 517/2013
(Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 1)

Nařízení Evropského parlamentu
a Rady (EU) č. 610/2013
(Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 1)

Nařízení Evropského parlamentu
a Rady (EU) č. 1289/2013
(Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 74)

Nařízení Evropského parlamentu
a Rady (EU) č. 259/2014
(Úř. věst. L 105, 8.4.2014, s. 9)

Nařízení Evropského parlamentu
a Rady (EU) č. 509/2014
(Úř. věst. L 149, 20.5.2014, s. 67)

Nařízení Evropského parlamentu
a Rady (EU) 2017/371
(Úř. věst. L 61, 8.3.2017, s. 1)

Nařízení Evropského parlamentu
a Rady (EU) 2017/372
(Úř. věst. L 61, 8.3.2017, s. 7)

Nařízení Evropského parlamentu
a Rady (EU) 2017/850
(Úř. věst. L 133, 22.5.2017, s. 1)

Pouze čl. 1 odst. 1 písm. k) čtvrtá
odrážka, a bod 13 písm. B odst. 2 přílohy

Pouze článek 4

PŘÍLOHA IV

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 539/2001	Toto nařízení
Článek -1	Článek 1
Čl. 1 odst. 1 první pododstavec	Čl. 3 odst. 1
Čl. 1 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 3 odst. 2
Čl. 1 odst. 2 první pododstavec	Čl. 4 odst. 1
Čl. 1 odst. 2 druhý pododstavec návětí	Čl. 4 odst. 2 návětí
Čl. 1 odst. 2 druhý pododstavec první odrážka	Čl. 4 odst. 2 písm. a)
Čl. 1 odst. 2 druhý pododstavec druhá odrážka	Čl. 4 odst. 2 písm. b)
Čl. 1 odst. 2 druhý pododstavec třetí odrážka	Čl. 4 odst. 2 písm. c)
Čl. 1 odst. 3	Článek 5
Čl. 1 odst. 4	Článek 7
Článek 1a odst. 1 a 2	Článek 8 odst. 1 a 2
Článek 1a odst. 2a	Článek 8 odst. 3
Článek 1a odst. 2b	Článek 8 odst. 4
Článek 1a odst. 3	Článek 8 odst. 5
Článek 1a odst. 4	Článek 8 odst. 6
Článek 1a odst. 5	Článek 8 odst. 7
Článek 1a odst. 6	Článek 8 odst. 8

Článek 1b	Článek 9 odst. 1
Článek 1c	Článek 9 odst. 2
Článek 2	Článek 2
Článek 4	Článek 6
Článek 4a	Článek 11
Článek 4b odst. 1 a 2	Článek 10 odst. 1 a 2
Článek 4b odst. 2a	Článek 10 odst. 3
Článek 4b odst. 3	Článek 10 odst. 4
Článek 4b odst. 3a	Článek 10 odst. 5
Článek 4b odst. 4	Článek 10 odst. 6
Článek 4b odst. 5	Článek 10 odst. 7
Článek 4b odst. 6	Článek 10 odst. 8
Článek 5	Článek 12
Článek 6	Článek 13
Článek 7	Článek 14
Článek 8	Článek 15
Příloha I	Příloha I
Příloha II	Příloha II
-	Příloha III
-	Příloha IV